

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 8

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ἄρ. Πρωτ. 11.

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἡμῖν ἀγαπητὴ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Χρυσόστομε, τὴν φιλίην ἡμῖν σεβασμίαν Αὐτῆς Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Κατὰ τὴν γενομένην πρό τινος ἐφαρμογὴν τοῦ πολιτικοῦ ἡμερολογίου καὶ εἰς τὸ ἑορτολόγιον τῆς Ἐκκλησίας ἔσον ἀφορᾶ εἰς τὰς ἀκινήτους ἑορτάς, ἀφέθη, ὡς γνωστὸν, ὅπως τὸ Πασχάλιον καὶ αἱ συναφεῖς κινήται ἑορταὶ διευθετηθῶσιν ἐν σχέσει πρὸς τὸ νέον ἡμερολόγιον θραδύτερον διὰ τῆς προσηκούσης τῆς καθ' ὅλου Ἐκκλησίας συνεννόησεως καὶ ἀποφάσεως.

Ἐπειδὴ ὁμως, καίτοι ἐγένετο ἤδη καὶ ἔληξεν ἡ ἀπαιτούμενη καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐπιστημονικὴ ἐργασία, οὐ διεξεπεραιώθη εἰσέτι ἢ μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν συνεννόησις πρὸς τὴν ἀπο κοινοῦ ἔγκρισιν καὶ ἐφαρμογὴν, ἐξ ἄλλου δὲ διὰ τῆς συγκροτήσεως σὺν Θεῷ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος 1925, ὡς πάντες ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα, Οἰκουμενικῆς Ὁρθόδοξου Συνόδου, παράχεται ἢ ἐφετῆ δυνατότης ὅπως τὸ τοῦ Πασχαλίου ζήτημα, ὅπερ ἐστὶ τὸ σπουδαιότερον σημεῖον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, λάβῃ εὐθὺς ἀμέσως ἐν τῇ Συνόδῳ τὴν ἐγκυρον λύσιν αὐτοῦ. ἐθεωρήθη πρόσφορον καὶ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας ὅπως διὰ τοὺς λόγους τούτους μὴ θιγῆ καὶ διὰ τὸ ἀρξάμενον 1925 ἔτος τὸ ἐν χρήσει νῦν κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον Πασχάλιον, ἑορτασθῆ δὲ συνεπῶς τὸ προσεχὲς Ἅγιον Πάσχα τῇ 19ῃ Ἀπριλίου τοῦ νέου ἡμερολογίου, ἀντιστοιχοῦσης πρὸς τὴν θῆν τοῦ Ἰουλιανοῦ, ὑφ' ἣν ἀναγράφεται ἐν τῷ ἐν χρήσει ἄχρι τοῦδε Πασχαλίῳ.

Ταύτην αὖν τὴν περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ προσεχοῦς Ἁγίου Πάσχα γνώμην καὶ ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἀσμένως ἀνακοινοῦμενοι διὰ τῆς παρούσης ἀδελφικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς, οὐδεμίαν ἔχομεν ἀμφιβολίαν ὅτι πᾶσαι αἱ ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι συμπερισθήσονται τὴν ὡς ἄνω γνώμην καὶ ἀπόφασιν ἡμῶν καὶ ἀνάλογον καὶ αὐταὶ ἔξουσι πρόνοιαν περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα κατὰ τὸ ἀρξάμενον 1925 ἔτος.

Ἐπὶ τούτοις καὶ αὖθις ἐν Κυρίῳ περιπτυσσόμενοι Αὐτῇ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

ἀ.Ὡς Ἰανουαρίου γ'.

Τῆς ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ο ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Τῇ Α. Θ. Μακαριότητι τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ ἁγίῳ Ἀθηνῶν καὶ Ἐξάρχῳ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομῳ, ἀγαπητῷ ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ, τὸν ἐν Κυρίῳ ἀσπασμὸν φιλαδέλφως ἀποδίδομεν.

Μακαριώτατε,

Τὰ ἐπὶ ταῖς κοσμοχαρμυσίαις ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων ἀδελφικὰ Γράμματα τῆς Ὑμετέρας περισπουδάστου ἀγάπης πᾶν ἀσμένως ἐκομισάμεθα, κομίζοντα ἡμῖν ποθεινὸν χαιρετισμὸν τῆς Ἀγιωτάτης ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλευθέρας Μητρὸς, ὃν μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς ἱεραρχίας καὶ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πληρώματος εὐγνωμόνως ἐγκάρδιον ἀποδίδοντες αἰτούμεθα παρὰ τοῦ ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντος καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος Σωτῆρος ἡμῶν, ὅπως ἐπὶ πολλὰς εἰσὼν περιόδους διαφυλάττηται τὴν Ὑμετέραν πεπνυμένην Μακαριότητα καὶ τὴν περὶ αὐτὴν Σεπτῆν Ἱεραρχίαν πλουσίας ἐπιδαφιλεύων τὰς εὐλογίας Αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν Ὑμῶν ποιμαντορίαν ἐλευθερον χριστιανικὸν ἀδελφῶν πλήρωμα, εὐδοκήσῃ δὲ ἵνα ὑπὸ τὴν θαλπωρὴν τῶν Μητρικῶν ἀγκυλῶν θερμανθῶσι καὶ ζωογονηθῶσι πάντα τὰ ὑπόδουλα τέκνα Αὐτῆς.

Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου 19 Ἰανουαρίου 1925.

Καὶ ἐπὶ τούτοις φιλῆμαί ἡμῖν κατὰσπαζόμενοι καὶ αὖθις τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα.

Διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης

Ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὄλος πρόθυμος

† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΚΥΡΙΑΛΟΣ

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ΚΑΙ ΠΡΩΤΑΚΟΥΣΤΑ

β'

Πῶς λοιπὸν «Κάτω καὶ ἡ Πατρίς» ;

Ἄλλοίμονον! Καὶ αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὴν κορυφῶσιν τῆς σοβούσης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων κακίας. Τὴν πατρίδα, τὴν εἰς πάντας τοὺς συμπολίτας καὶ συμπατριώτας ἀνήκουσαν, πολλοὶ ἄρχοντες καὶ ἡγεμόνες ἐξέλαβον ἰδικόν των τιμάρτιον, μὲ δικαίωμα νὰ διαθέτουν αὐτὴν καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῆς κατ' αὐθαίρετον βού-

λῆσιν. Οἱ ἡγεμόνες οὗτοι ἐνόμισαν, ὅτι εἰς αὐτοὺς ἀνήκει ὅλη ἡ χώρα καὶ ἰδική των δύναμις εἶνε οἱ κάτοικοί της, ὑποχρεωμένοι αὐτοὺς νὰ τρέφουν, αὐτοὺς νὰ ὑπερασπίζουν, αὐτοὺς νὰ περιέπου, χάριν αὐτῶν νὰ ὑφίστανται. «L' État c'est Moi» «Τὸ Κράτος εἶμαι Ἐγώ». "Ὁ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, ὅ,τι Ἐγώ ἀποφασίσω, ὅ,τι σκεφθῶ, ὅ,τι ἐπιχειρήσω, τὸ πράττει αὐτὸ τὸ Κράτος. Διὰ τοῦτο οἱ ἡγεμόνες οὗτοι ἔγραφον τὸ Ἐγώ των με κεφαλαίου γράμμα, αὐτὴν δὲ τὴν ἀπαίτησιν εἶχον καὶ ἀπο ὅλους τοὺς ὑπηκόους. Καὶ οἱ τοιοῦτοι ἡγεμόνες ἐκήρυττον πολέμους κατ' ἄλλων κρατῶν κατ' αὐθαίρετον κρίσιν, καὶ ἤγον λοιπὸν εἰς τὴν σφαγὴν ἑκατοντάδας χιλιάδων ἀνθρώπων, οὐδὲν ὄφελος προσκτωμένων ἐκ τῶν πολέμων. Ἄπ' ἓναν τίας· οἱ πόλεμοι ἦσαν δι' αὐτοὺς πηγὴ πάσης συμφορᾶς. Διότι ἔχανον τὰς περιουσίας των, ἄφηνον τὰς ἐργασίας των, ἔρριπτον τὰς οἰκογενείας των εἰς τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν ἀτιμίαν, ἀπωρφάνιζον τὰ τέκνα καὶ τὰς μητέρας των, ἐπέστρεφον δὲ καὶ ἄχρηστοι πλέον ἀπὸ τὰ πεδία τῶν μαχῶν ὡς ἀσθενεῖς, ἀνάπηροι, τυφλοὶ καὶ παράφρονες.

«Κάτω, λοιπὸν, ἡ καὶ πατρίς», ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας ἤχθημεν εἰς σφαγὴν καὶ καταστροφὴν. Κάτω οἱ αὐταρχικοὶ καὶ αὐθαίρετοι ἡγεμόνες, διὰ τὰς ἰδιοτροπίας τῶν ὁποίων οἱ πολῖται ἀποβαίνομεν λίπασμα, «κάτω ὁ πόλεμος». Naί, ἀλλ' ὑπάρχουν πόλεμοι ὑπὲρ πατρίδος ἀμυντικοί, πόλεμοι χάριν τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος ἀπὸ τῶν ἀρπακτικῶν διαθέσεων τῶν γειτόνων, πόλεμοι ὑπὲρ ἀνακτήσεως τῆς ἀπολεσθείσης ἐλευθερίας, ὑπὲρ διατηρήσεως τῆς ἐλευθερίας, πόλεμοι προστατευτικοὶ καὶ ἀπολυτρωτικοὶ τῶν δούλων ὁμοεθνῶν, πόλεμοι ὑπὲρ τῶν βωμῶν ἡμῶν καὶ τῶν ἐστίων, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν οἰκιῶν ἡμῶν καὶ ἡμῶν αὐτῶν. Ὁ ἀφηνιάσας κόσμος οὐδὲν πλέον ἐννοεῖ· κανένα καὶ τίποτε δὲν πιστεύει· καὶ με κλεισμένους τοὺς ὀφθαλμούς, ἔλφρων ἀνακραυγάζει «Κάτω ἡ πατρίς»! «Κάτω ὁ πόλεμος»!

"Ὁ,τι ὁμως εἶνε τελείως ἀκατανόητον μέσα εἰς αὐτὴν τὴν μέθην τῆς ἐπαναστάσεως, εἶνε ἡ κατὰ τοῦ Θεοῦ βλασφημία. «Κάτω ὁ Θεός»!

Τί ἀναμιγνύετε τὸν Θεὸν εἰς τὴν κόλασιν ταύτην τῆς ὀδύνης, ταλαίπωροι ἄνθρωποι; Τὸ βλέπομεν πῶς πταίει καὶ ἀσχημονεῖ τὸ κεφάλαιον, πῶς ἐγώϊζει ὁ πλούσιος καὶ ὁ πλούτος· ἐννοοῦμεν τὴν κατὰ τῆς πατρίδος ὀργὴν σου, καὶ συμφωνοῦμεν ὅτι ὁ πόλεμος εἶνε ἀνήκεστος συμφορὰ. Εἰς τί ὁμως σὲ ἔβλαψεν ὁ Θεός; Μήπως ἀγανακτεῖς κατ' αὐτοῦ διότι δὲν ἐπεμβαίνει ὁ ἴδιος θαυματουργικῶς νὰ μοιράσῃ εἰς ὅλους τὰ κεφάλαια τῶν κεφαλαιούχων, νὰ μερίσῃ καὶ

εἰς τοὺς πτωχοὺς τὰ ὑπάρχοντα τῶν πλουσίων, νὰ φρονηματίσῃ τοὺς κακοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς πολέμους νὰ καταπαύσῃ;

Ἄλλ' ὁσάκις ἐπενέβη, διατί οἱ ἄνθρωποι σπεύδουν νὰ διαμαρτυρηθοῦν διὰ τὴν δέσμευσιν καὶ κατάργησιν τῆς ἐλευθερίας, καὶ διατί βιάζονται νὰ ἀποκηρύξουν τὰς θέλας ἐπεμβάσεις ὡς ἀνύπαρκτα θαύματα; Καὶ διατί νὰ ἐπεμβαίνῃ ἐκάστοτε ὁ Θεός καὶ νὰ κάμῃ δι' ἡμᾶς πράγματα, τὰ ὁποῖα οἱ ἴδιοι δυνάμεθα νὰ κανονίζωμεν με τὸ λογικόν, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔδωκε, καὶ με τὰς ἐντολάς καὶ τὰς ὑποθήκας, τὰς ὁποίας μᾶς διεβίβασε; «Κάτω ὁ Θεός»! κραυγάζουν διδαχθέντα τὰ παιδικὰ στόματα. Πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος ἐφαρμόζεται ἡ τρομερὰ καὶ φρικτὴ καὶ ἀφύσικος αὐτὴ παιδαγωγικὴ. Δὲν ὑπάρχει ἔν πρὸς τὸ παιδίον ἐγγύτερον, ὅσον ὁ Θεός, διότι οὐδεὶς, οὐδὲ ὁ γονεὺς του, τὸ ἀγαπᾷ περισσότερο. Διότι εἶνε τὸ ὠραιότερον, καὶ τὸ φυσικώτερον· ἡ ἀθωότης νὰ κάθηται μετ' ἀπειρον ἐμπιστοσύνην ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς Ἀγαθότητος. «Κάτω ὁ Θεός», φωνάζουν τὰ ἀπαλὰ τῶν παιδίων στόματα. Ἄλλ' οὐδέποτε ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἤκουσε τὸ Σύμπαν βλασφημίαν τοιαύτην, τὴν ὁποῖαν οὐδ' ὁ Διάβολος ἐξεστόμισε!

Διατί, κύριοι κομμουνισταί, διδάσκετε τὰ παιδιά τὴν ἐκρίζωσιν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὰς καρδίας τὰς παιδικὰς; Διότι «ἡ θρησκεία εἶνε τὸ ὄπιον τοῦ λαοῦ»,—εἶπεν ὁ Λενίν. Ὁ Θεός δὲν ὑπάρχει· εἶνε ἐπινόησις καὶ ἐφεύρεσις σατανικὴ τῶν ἱερέων καὶ τῶν παλαιότερων νομοθετῶν, διὰ νὰ ἐκφοβίσουν τὸν λαὸν μετ' ἐννοιαν τοῦ ἀνταποδότου Κριτοῦ, καὶ νὰ τὸν ἔχουν ὑποχείριόν των πρὸς ἴδια τέλη.

Ἄλλ' ἂν εἶνε τεχνητὸν κατασκευάσμα αὐτῶν ἡ θρησκεία, πῶς ἐξηγεῖται ἡ ὑπαρξίς της ἐν τῇ καρδίᾳ συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος πολὺ πρὶν ἢ ἐμφανισθοῦν εἰς τὸν κόσμον οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ νομοθέται; Καὶ ποῖος εἶνε ἱκανὸς καὶ ἄξιος νὰ ποτίσῃ τὸν λαὸν αὐτὸ τὸ παραλυτικὸν ὄπιον εἰς ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ λαοὶ ἀνεπτύχθησαν, καὶ, ἀντιλαμβάνομενοι τὴν ἀπάτην ταύτην τῶν ἰδιοτελῶν, δὲν θὰ ἔστελλον αὐτοὺς εἰς τοὺς κόρακας;

Ἄφου δὲ ἐκδιώκεται ὁ Θεός, κατ' ἀκολουθίαν ἀποπέμπεται εἰς περίπατον καὶ ἡ ἠθικὴ. Διοπὸν «Κάτω ἡ ἐντροπή»!

Καὶ περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Μόσχας καὶ συναγελάζονται εἰς τὰ σχολεῖα περιφερόμενα σχεδὸν ὀλόγυμνα τὰ ἄρρενα καὶ τὰ κοράσια, καὶ ἡ ἀγωγή των εἶνε τοιαύτη, ὥστε ἡ κομμουνιστικὴ πολιτεία ἀνεγνώρισε τὸ νόμιμον τῶν ἐκτρώσεων, ἐνῶ δὲ εἶνε ἀγνωστος ἡ ἀγνότης πέραν τοῦ δω-

δεκάτου έτους, κύριον τῶν λατρῶν ἀσχόλημα εἶνε ἡ ἐκτέλεισι τῶν ἀτελευτήτων ἐκτρώσεων. Διότι τί ζητεῖ ἡ ἠθικὴ ἐκεῖ ὅπου ἡ θρησκεία ἀπουσιάζει; «Οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλήν». Οὕτε καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ διωχθῆ καὶ ἡ αἰδῶς ἐκεῖθεν ὅπου ὁ Θεὸς θέσει δὲν ἔχει. Ἡ ἀθετα γεννᾷ τὴν ἀνηθικότητα καὶ τὴν ἀναισχυντίαν.

Ταλαίπωροι κομμουνισταί !

Ἐκεῖ ἀκριδῶς, ὅπου σήμερον ἀντηχοῦν στρηνεῖς αἱ φωναὶ τῶν συγχρόνων παιδίων ὑβρίζουσιν τὸν Θεόν, μετὰ καιρὸν ὄχι καὶ πολὺν αἱ ἀνδρικαὶ τῶν κραυγαὶ εἰς λυγμοὺς συμπνιγόμεναι θὰ ἐκλιπαροῦν τὸ ἔλεος τοῦ ἰδίου Θεοῦ !

Γ. Π.

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ὁ νόμος τῆς νηστείας

Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου—1 Μαρτίου

«Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε, ὡσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί» (Ματθ. 6,16)

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Ὅτε ποτὲ ὁ Κύριος ὤμειλε εἰς κύκλον Ἰουδαίων, ὅτι αὐτὸς εἶναι «ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς» καὶ ὅτι ὁ «τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα», πολλοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀκούσαντες εἶπον· «σκληρὸς ἐστὶν ὁ λόγος οὗτος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκοῦειν»; (Ἰωάν. 6,60). Μετὰ τοιαύτης πικρίας πλείστα ὄσα, δυστυχῶς, τῆς Ἐκκλησίας τέκνα ἀποτείνονται κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους καιροὺς πρὸς τὴν πνευματικὴν Μητέρα, ὅσῳκις τὰ ὄντα αὐτῶν ἐνοχλῆ ὁ περὶ νηστείας λόγος οὗτος.—Ἄλλ· ὁμοσ παρὰ πᾶσαν καταστρατήγησιν ἡ νηστεία εἶναι καὶ παραμένει διάγγελμα θεόπνευστον, ὁ δὲ Ἄμβων οὗτος δὲν ὀρθοῦται ἐνταῦθα οὔτε διὰ νὰ κολακεύῃ, οὔτε διὰ νὰ λέγῃ τὰ ἀρεστά... Ἀπὸ αὔριον ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν σπουδαιότατην ἐκ τῶν περιόδων τῆς νηστείας αὐτῆς· τὴν περιβάλλει μὲ τὰ ὠραιότερα ἄνθη τῆς ποιήσεως· ἐξημενεῖ τὴν δύναμιν αὐτῆς, δὲν παραβλέπει τοὺς ἀπαιτούμενους κόπους, ἀλλὰ ζητοῦσα παρὰ τοῦ Οὐρανοῦ Πατρὸς ἐνίσχυσιν καλεῖ φιλοστόργως τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς τὴν νηστείαν ὡς εἰς τράπεζαν ἀγώνων.—Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἄμβων, τὸ στόμα τοῦτο τῆς Ἐκκλησίας, ὀφείλει νὰ λαλήσῃ σήμερον περὶ τοῦ νόμου τῆς νηστείας.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.—Α' Ἀξία τῆς νηστείας. Β' Τρόπος ἀσκήσεως τῆς νηστείας.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Ἀξία τῆς νηστείας.

1.—Λέγουσιν :

1. Ἡ νηστεία εἶναι πρᾶξις ἑσπερημένη οὐσιαστικῆς τινος σημασίας·
2. Βλάπτει τὴν ὑγείαν καταβάλλουσα τὸν ὀργανισμόν·
3. Ἐθιμον ἀπρηχαιωμένον, σεβαστὸν ἀκόμη εἰς πνεύματα πτωχά !

Ἐνστάσεις μάταιαι, ματαίων λογισμῶν καὶ παθῶν κοιλίας κηρύματα...

11—Ἡ ἀξία τῆς νηστείας καταφαίνεται·

1.—Ἐν τῇ θρησκευτικῇ ζωῇ : α') Εἶναι πρᾶξις λατρείας:

πανταχοῦ τῶν Γραφῶν ἡ νηστεία εὐρηται τῆς προσευχῆς ἀχώριστος. β') πρᾶξις πένθους, περισυλλογῆς, κατανύξεως ἐπὶ τῇ ἀνανθήσει θλιβερῶν μεγάλων τοῦ Χριστιανισμοῦ γεγονότων (Βλ. καὶ Μάρκ. 2,19). γ') πρᾶξις ἐξαιρετικῆς εὐλαβείας πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ ἐξαιρετικῆς τῆς Ἐκκλησίας φυσιογνωμίας· διὰ τῆς νηστείας προπαρασκευαζόμεθα εἰς ὑποδοχὴν χαρμοσύνων γεγονότων, ὧν τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν μόνον κατόπιν τοῦ ἀγῶνος νηστείας αἰσθανόμεθα...

2.—Ἐν τῇ ἠθικῇ βίῳ :

α') πρᾶξις μετανοίας· παραδ. Νινευίται, Δαυῖδ.

β') Μήτηρ σωφροσύνης, ἐγκρατείας, νηφαλιότητος καὶ ἐναρέτου ἐν γένει βίου.

γ') Στάδιον, καθιστῶν δυνατοὺς πνευματικῶς ἀγῶνας καὶ νίκας κατὰ πειρασμῶν...

Πόσον ἐνίσχεται καὶ χαλυβδοῦται διὰ τούτων ἡ θέλησις;

3.—Ἐν τῇ φυσικῇ ζωῇ : α') Κατόπιν περιόδου τινὸς νηστείας τὰ φαγητὰ γίνονται νοστιμώτερα καὶ ὠφελιμώτερα· β') διὰ τῆς παρομαρτούσης τῇ νηστείᾳ ἐγκρατείας διατηρεῖται ἡ ὑγεία· πολλαὶ νόσοι προλαμβάνονται· πολλῶν ἡ θεραπεία διευκολύνεται. Ἡ νηστεία εἶναι φάρμακον πικρὸν μὲν, ἴσως, ἀλλὰ δραστήριον... Πόσοι δὲ νηστεύοντες ὑπέβησαν καὶ εἶναι ὑγιέστεροι πολλῶν ἐν καλοφαγίαις ζῶντων; Ἡ νηστεία εἶναι εὐνοϊκωτάτη ἀτμοσφαῖρα ὑγείας ψυχῆς τε καὶ σώματος...

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Τρόπος ἀσκήσεως τῆς νηστείας.

1.—Μακρὰν ἢ ἐπίδειξις : Νηστεία διατυμπανιζομένη εἶναι μηδέν... Τὶ ὠφέλησε τὸν Φαρισαῖον, μετὰ τόσου κόμπου ἐπιδειχθέντα ὅτι «νηστεύει δις τοῦ σαββάτου»; Πνεῦμα ἄκρας ταπεινώσεως ἀνάγκη νὰ διαπρέῃ ἡμᾶς, μάλιστα νηστεύοντα. Ἄρκει σοι ὅτι τὸ γνωρίζεις ὁ Κύριος... Οὐδὲ συγχωρεῖται νὰ ὑποκρινόμεθα ὅτι ἐκ τῆς νηστείας εἴμεθα ἐσκληραγωγημένοι...

2.—Μακρὰν οἱ γογγυσμοί: Τίς σὲ ἀναγκάζει νὰ νηστεύης; Νηστεία πρόθυμος, αὐτοπροαίρετος, εὐχαρίστως μάλιστα καὶ ἐπιπόνως ἀσκουμένη, ἰδοὺ νηστεία εὐπρόδοεσκτος.

3.—Νηστεία : ἀποχὴ μὲν τῶν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὀριζομένων φαγητῶν, ἀλλὰ καὶ ἀποχὴ ἁμαρτωλοῦ βίου καὶ πόνου κατὰ ἁμαρτωλῶν παθῶν καὶ συνηθειῶν.

4.—Νηστεία, συνοδευομένη μὲ προσευχῆν· γόνιμος εἰς σκέψεις καὶ ἔργα καλὰ, ἀσκητέα ὡς περίοδος συγκακοπαθείας μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ τόσου νέφους ἀγίων.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Εἶναι ἀνάγκη νὰ λεχθῆ πόσα δεινὰ ἐπηκολούθησαν εἰς τὸν βίον μας ἐκ τοῦ μὴ σεβασμοῦ τοῦ νόμου τῆς νηστείας; 1.—Ἡ ἀφηνίασις τῶν διαβεβλημένων παθῶν δὲν ἔχει μητέρα καὶ τροφὸν τὴν ἀκρασίαν; 2.—Νηστεία, ὡς προσελέχθη, ἀσκουμένη, δὲν θὰ περιορίσῃ τὴν μάστιγα τῶν ἀκατονομάστων ἀσθενειῶν τῆς ζωῆς μας;—Τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τῆς νηστείας, ἔστω καὶ δι' ἀσθένειαν, πρέπει νὰ θεωρῶμεν περιστάσιν θλιβεράν, κακὸν τι ἀναγκαῖον... Ἡ Ἐκκλησία ἀπαλλάσσει τῆς νηστείας τοὺς ἀσθενεῖς, ἀλλ' ὑπευθύνως ἕκαστος ἅς κρίνῃ περὶ ἑαυτοῦ. Ἄς τιμῆσωμεν τὴν ἀπὸ αὔριον ἀρχομένην νηστείαν τῆς Μεγάλου Τεσσαρακοστῆς· δι' αὐτῆς τιμῶμεν καὶ μιμούμεθα τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ νηστείαν τοῦ Σωτῆρός μας. Διὰ τὴν δὲ νὰ παραβλέψωμεν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐξορία τοῦ Ἀδὰμ ἀπὸ τοῦ Παραδείσου, ἥς σήμερον ποιούμεθα μνησιν, ὀφείλεται εἰς ὑποχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὴν διακλέυσιν τῆς κοιλίας καὶ ὄχι τοῦ λό-

γου του Θεού; Όχι και διά τοῦτο και μόνον ἄς φιλοδοξήσωμεν νίκην περιδοξον κατά του δαιμονος...

E. I. K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§ § "Ωστε ἡ ὄλη δρᾶσις τῶν κομμουνιστῶν εἰς τὰ Βαλκάνια, κατὰ καλῶς πληροφορουμένους κύκλους, ὀφείλεται εἰς τὰ ἑκατομύρια χρυσῶν ρουβλιῶν τῶν Σοβιετ. Ἀλλά και ποίος ἔχει ἀντίθετον γνώμην, ἀφοῦ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι κομμουνιστῶν τὸ ὁμολογοῦν ;

Και πρέπει νὰ εἶνε πολὺ τὸ χρῆμα αὐτό, ὥστε νὰ ριψοκινδυνεύουν και αὐτὴν τὴν ζωὴν των οἱ τόσας καθ' ἡμέραν σχεδὸν ταραχὰς προκαλοῦντες. Ἄς πεισθῶν λοιπὸν ὅσοι τυχὸν ἀμφέβαλλον μέχρι σήμερον πόσον τεχνητὸς εἶνε μάλιστα παρ' ἡμῶν ὁ κομμουνισμός, και ἄς ἀναμείνουν τὴν στείρωσιν τῆς χρυσῆς πηγῆς.

§ § "Ο λόγος, τὸν ὁποῖον ὠμίλησεν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Καρντέρμπουρι περὶ τοῦ τουρκικοῦ πραξικοπήματος κατὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινου, πολλῆς παραμυθίας ἐπέπλησε τὸν ὀρθόδοξον χριστιανικὸν κόσμον διὰ τὴν προσπάθειαν τῆς Α. Σ., ὅπως κινήσῃ ζωηρότερον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κραταιᾶς Βρετανίας ὑπὲρ τῶν καταδυναστευομένων.

Βεβαίως ἡ θέσις τῆς Μ. Βρετανίας εἶνε πολὺ λεπτὴ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀναφανείσαν ἀνωμαλίαν, αἱ προκληθεῖσαι ὁμως ἐπίσημοι δηλώσεις τοῦ Λόρδου Κῶρξον θὰ συντελέσουν πάντως εἰς τὸ νὰ μὴ χωρίζονται κατὰ τὰς μελλούσας νὰ ἐπακολουθήσῃαι διαπραγματεύσεις τὸ πρόσωπον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου και τῶν περὶ αὐτὸν συνοδικῶν ἱεραρχῶν ἀπὸ τοῦ θεσμοῦ τοῦ Πατριαρχείου.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Τὸ Δευτεροβάθμιον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν συνεκλήθη διὰ τὴν 11 Μαρτίου.

—Τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ ἐτελέσθη ἐν τῷ ἐν Βουλιαγμένῃ Ἐκκλησιαστικῷ Ὁρφανοτροφείῳ σεμνὴ ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀγγλοῦ φιλανθρωποῦ κ. Α. Fernie, ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγγλικῆς Ὁργανώσεως «Διασώσεως τῶν παιδων», ὅσας παρέσχεν ἐκ μέρους αὐτῆς ἱκανὰ τροφίμα εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον. Εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον μετέβη ἀπὸ πρωίας ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Φωκίδος, Σύρου, Χαλκίδος, Κερκύρας, αἰδεσιμ. Ὁρφανοτρόφου Γ. Στεφανοπούλου, τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ

Συνόδῳ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου και τοῦ κ. Μπρατσιώτου. Ἐκτὸς δὲ τῆς οἰκογενείας τοῦ κ. Fernie προσῆλθον ἐκ Πειραιῶς ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς μετὰ τῆς κυρίας του, τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἁγίας Τριάδος Πειραιῶς ἐν σώματι ὑπὸ τὸν κ. Πλατανιώτην και ἄλλοι τινές. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐκ μέρους τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου ἐπέδωκεν εἰς τὸν κ. Fernie χρυσοῦν Σταυρόν. Οἱ προσελθόντες ἐκόμισαν δῶρα εἰς τὰ ὄρφανά, ὁ δὲ Δήμαρχος Πειραιῶς μετὰ τῆς συζύγου του προσέφερον δισχιλίας δραχμὰς, ἀπεχώρησαν δὲ πάντες περὶ τὴν ἑσπέραν ὑπὸ τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων ἐκ τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

—Διὰ Διατάγματος ἐκδοθέντος τῇ 17 Νομβρίου π. ἔτ. ἐγκαθίστανται εἰς τὰς νεωστὶ ἰδρυθείσας ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Μητροπόλεις οἱ ἑξῆς Μητροπολίται: Τῆς Μητροπόλεως Γιαννιτῶν και Γουμενίτσας, ὁ Μητροπολίτης Ἡλιοπόλεως Σμάρτυδος, τῆς Μητροπόλεως Λαγκαδά, ὁ Μητροπολίτης Κυκλάδων Γερμανός, τῆς Μητροπόλεως Σουφλίου, ὁ Μητροπολίτης Παραμυθίας Νεόφυτος. Δι' ἐτέρου δὲ τοιούτου, ἐκδοθέντος τῇ 17 Δεκεμβρίου, ὁ Μητροπολίτης Κρήνης κ. Καλλίνικος ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Μητροπόλιν Ἐλασσῶνος, ἐπικυρωθεῖσα οὕτω τῆς ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γενομένης ἐκλογῆς αὐτοῦ.

—Ἐπὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διεβιβάσθη τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ αἰτήσις τῶν ἐνοριῶν Μουσταφάμπεη, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Φθιώτιδος, δι' ἧς ζητοῦσι τὴν ἐκ τοῦ χωρίου αὐτῶν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Ἐφημερίου Κων)νου Παπαγεωργίου. Ἡ ὡς ἄνω αἰτήσις ἀπεστάλη τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Φθιώτιδος, ὡς ἀρμοδίῳ.

—Ἀπεστάλη τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡ ὑπ' ἀριθμ. 24 ἀπόφασις τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Μητροπόλεως Λαρίσσης, κατὰ τοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ Κων)νου Κωνσταντινίδου, ἐφημερίου τοῦ ἐν Νέῃ Φιλιππουπόλει Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας Τριάδος, δι' ἧς κατεδικάσθη εἰς δύο ἐτῶν και δύο μηνῶν ἀργίαν.

—Διεβιβάσθη τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν μετ' ἀντιγράφου ἐκθέσεως τοῦ ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου κατὰ τοῦ στρατιωτικοῦ ἱεροῦ Σωφρονίου Συμεωνίδου, τεθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ὀκτωβρίου π. ἔτ. Διατάγματος εἰς ἀπόταξιν, διὰ παραπτώματα θίγοντα τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν. Ἡ εἰρημένη ἐκθεσις ἀπεστάλη τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Χαλκίδος πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων ἐπὶ τῶν εἰρημένων πράξεων.

—Ἐπεβλήθη ἔγγραφον ἐκ μέρους τοῦ ἐν Λευσίᾳ Γεν. Προξένου τῆς Ἑλλάδος τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, διαβιβάζοντας αἰτήσιν τῆς ἐκεῖ Ἑλλην. Κοινότητος, δι' ἧς παρακαλεῖ ὅπως ἡ Ἐκκλησία αὐτῆς ἐξακολουθήσῃ και εἰς τὸ μέλλον ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας.

—Διωρίσθη Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Φαναρίου Θεσσαλιώτιδος και Φορσάλλων ὁ

Ἱεροκλήρῳ τῆς Μητροπόλεως Ἡλείας Ἱερολ. κ. Κυπριανὸς Πουλᾶκος χειροτονθεὶς εἰς Ἱερέα ἐν Καρδίτῃ.

— Ὁ Σεβασ. Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ. Ἱερόθεος ἀνέλαβε τὴν πρώτην ποιμαντορικὴν ἀνά τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ περιοδίαν.

— Πλήρης ἡμερῶν ἐτελεύτησε τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ὁ ἱερεὺς Δημήτριος Χαϊμαντᾶς. Ἐγενήθη ἐν Ἀμαρουσίῳ τῇ 8ῃ Μαρτίου 1838, ἐμαθίτευσεν εἰς τὸ ἐκεῖ δημοτικὸν σχολεῖον καὶ τυχὼν ἀπολυτηρίου ἐνεγράφη εἰς τὸ τότε ἐν Ἀθήναις Σχολαρχεῖον. Περαιτώσας τὰ ἐν αὐτῷ μαθήματα εἰσῆλθεν εἰς τὸ τότε ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Βυζαντίου Δημόσιον Διδασκαλεῖον, ἀκολούθησας τὰ ἐν αὐτῷ μαθήματα λαβὼν δὲ τὸ οἰκτεῖον δίπλωμα διδασκάλου διορίσθη τοιοῦτος τὸ 1857 ἐν Κορωπίῳ τῆς Ἀττικῆς. Τὸ 1859 διορίσθη διδάσκαλος τοῦ ἐν Ἀμαρουσίῳ Δημοτικοῦ σχολείου. Τὴν 5ην Νοεμβρίου τοῦ 1861 ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ ἱερέως Σταματίου Παπαγεωργάκη. Τῇ προτροπῇ καὶ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ἀουδήμου τότε Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Θεοφίλου, ἠσπάσθη τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα καὶ ἐχειροτονήθη, ἱερουργούντος τούτου, τὴν 29ην Μαρτίου 1864 ἱεροδιάκονος ἐν Ἀμαρουσίῳ. Κατὰ τὴν 13ην Ὀκτωβρίου 1868 ἐχειροτονήθη ἱερεὺς παρὰ τοῦ αὐτοῦ Μητροπολίτου, ὦν συγχρόνως καὶ διδάσκαλος ἐν τῷ χωρίῳ (Ἀμαρουσίῳ). Κενωθεῖσης θέσεως ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτῃ) ἐνεκεν τῆς μεταβάσεως ὡς ἐφημερίῳ ἐν Λαυσίᾳ τοῦ Κωνσταντίνου Καλοζύμη, μετέπειτα Ἀρχιεπισκόπου Φθιώτιδος, διορίσθη παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Θεοφίλου ἐφημέριος τοῦ ναοῦ τούτου τὸν Ἰούνιον τοῦ 1873. Παραιτηθεὶς τοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος ἀνέλαβεν ἔκτοτε τὴν ἐν τῷ ναῷ τούτῳ διακονίαν ἱερατείας ἐν αὐτῷ ἐπὶ 57 ἔτη θεοφιλῶς καὶ θαρσύνως μέχρι τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. Τῆς κηδείας αὐτοῦ προσέστησαν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύρου, [ὅστις καὶ προσηκόντως διὰ προσφωνήσεως ἔζηρε τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διαμαρτυρηθεῖσα πρὸς τὴν Τουρκικὴν διὰ τὴν βίαιαν ἀπέλασιν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου, προσέτινε τὴν προσφυγὴν εἰς τὴν ἀιτησίαν τοῦ Διεθνοῦς ἐν Χάγῃ Δικαστηρίου. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπαντῶσα ἐξαρχήρισε τὸ ζήτημα ὡς καθαρῶς ἐσωτερικὸν καὶ ἤρνηθη οἰανδήποτε διαιτησίαν. Κατόπιν τούτου ἡ Ἑλλὰς κατέφυγεν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ἀρμοδίαν νὰ προβῇ εἰς τὴν εἰρηκὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος.

— Ἀναγιγνώσκωμεν ἐν τῷ Βυζαντινῷ τύπῳ ὅτι ἡ Σερβικὴ ἐφημερίς «Βρέμε» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἐπὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ ζητήματος παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς ἀξιοσημεῖα : «Ἡ ἀπέλασις τοῦ Πατριάρχου ἔγνευε χωρὶς τὴν ἀβρότητα, ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς κίθε πολίτην, πολὺ δὲ περισσύτερον εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀρχαιοτέρας Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας τῆς Εὐρώπης. Ὅλαι αἱ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι αἱ προσελθοῦσαι ἐκ τοῦ ἀρχαίου Βαζαντίου, σήμερον δὲ αὐτόνομοι διατηροῦν

αἰσθημα στενῆς ἀλληλεγγύης μὲ τὸ Οἶκον. Πατριαρχεῖον. Ἄν καὶ ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία ἡ ἰσχυρότερα ἄλλοτε προστάτρια τῆς Ὀρθοδοξίας εἶναι σήμερον ἀνίσχυρος, ὑφίσταται ὅμως τὰ ὀρθόδοξα Βαλκάνια, τῶν ὁποίων καθήκον εἶναι νὰ ἀποκρούσουν τὴν προσβολὴν κατὰ τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν γένει καὶ τῆς Σερβίας ἰδιαίτερος».

— Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἡ Σερβικὴ ὡσαύτως ἡμιεπίσημος «Σαμουγράβα» γράφει : «Ἡ ἀπέλασις τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου θίγει ὅλον τὸν ὀρθόδοξον κόσμον, τὰ δὲ βαλκανικὰ κράτη ἀναμένοντα σοβαρὰν παρατήρησιν ἐκ μέρους τῶν ὑπογραψασῶν τὴν συνθήκην Δυνάμεων, ὀφείλουσιν νὰ μελετήσουν πολιτικῶς συμβιβασμούς, δυναμένους νὰ ἐπηρεάσουν ἀποτελεσματικῶς, ἐξασφαλίζοντες τὰ σεβασμὸν τῶν δικαιωμάτων καὶ νομίμων συμφερόντων».

— Τὸ «Ὁσερβάτρε» Ῥωμάνο ὁμιλοῦν ἐπὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ ἐκφράζεται συμπαθῶς περὶ τοῦ ἀπελαθέντος Πατριάρχου καὶ τονίζει ὅτι αἱ προσπάθειαι ὅλων τῶν κρατῶν πρέπει νὰ στραφοῦν εἰς τὴν φρούρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Πατριάρχου.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κανταουρίας ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων ἐπὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ ζητήματος ὑποστηρίζας ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον εἶναι ἀρχαιότατος θρησκευτικὸς θεσμὸς καὶ ἀναγνώσας πολυάριθμα σχετικὰ τηλεγραφήματα, αἵτινα εἶχε λάβει. Ἀπαντῶν ὁ λόρδος Κῶρζον ἐδήλωσε πρὸς τοὺς ἄλλοις ὅτι ἡ βρετανικὴ Κυβέρνησις ἐτιμᾷ τὸν πνευματικὸν χαρακτήρα τοῦ Οἴκ. Πατριαρχεῖου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐν ἐπισήμῳ αὐτῆς συνεδριάσει ἐστιγμάτις τὸ κατὰ τοῦ Οἴκου. Πατριαρχεῖου πραξικόπημα τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ ἀκολούθου ψηφίσματος, ὅπερ ἀπέστειλε πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἴκ. Πατριάρχην.

«Ἡ ἱερά σύνοδος τῆς ὀρθόδοξου ρουμανικῆς ἐκκλησίας μετὰ βαθείας θλίψεως ἔλαβε γνῶσιν τῆς προσβολῆς, ἣτις ἐγένετο ἐναντίον τοῦ γοήτρου τοῦ Παναγιωτάτου Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς ἀπανθρώπου ἀπελάσεως τῆς Παναγιότητός του ἐκ τῆς ἕδρας του, ἡ ὁποία ἐπὶ αἰῶνας ὡς φόρος κατηύγασεν ὀλόκληρον τὴν χριστιανωσύνην. Τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ρουμάνων πιστῶν, τὰ ὁποῖα αἰσθάνονται ἑαυτὰ στενῶς συνιδεμένα ψυχικῶς μετὰ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς πνευματικοῦ κέντρου ὀλοκλήρου τῆς ὀρθοδοξίας, βαδύτατα κατεπλάγησαν ἐκ τῶν ἐπισυμβάντων εἰς ὑμᾶς. Διὰ ταῦτα ἡ ἱερά σύνοδος διαμαρτύρεται πλησίον τῆς ρουμανικῆς κυβερνήσεως καὶ παρακαλεῖ ταύτην ὅπως ἐλέμβῃ, ἵνα δοθῇ εἰς τὸν πατριάρχην καὶ τοὺς ρουμάνους πιστοὺς του ἡ ὀφειλομένη καινοποιήσις, ἐξομαλυνθῇ δὲ εἰρηρικῶς ἡ ἑλληνοτουρκικὴ διαφορὰ. Ἡ ἱερά σύνοδος τῆς Ρουμανίας καθὼς καὶ ἅπασα ἡ χώρα διαβεβαίωσεν τὴν ὑμετέραν Παναγιότητα περὶ τῆς νικῆς της στοργῆς, τῆς συμπαθείας, τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης τῶν ἑκατομμυρίων τῶν Ρουμάνων, ἵνα

τεύουσα τὸν Θεὸν ὅπως παρηγορήσῃ καὶ ἐνισχύσῃ ὑμᾶς εἰς τὴν ὁδὸν ἡσασα.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἡ Ἱ. Σύνοδος συνέταξε καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Ρουμανικὴν Κυβέρνησιν τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα. «Ἡ ἱερὰ σύνοδος τῆς ὀρθοδόξου ρουμανικῆς ἐκκλησίας μετὰ βαθείας θλίψεως ἔλαβε γνῶσιν κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1925 τῆς προσβολῆς ἧς προσεγένετο ἐναντίον τοῦ γοήτρου τοῦ ὀρθοδόξου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς ἀπελάσεως τῆς Α. Παναγιότητος τοῦ νέου πατριαρχίου Κωνσταντίνου. Θεωροῦσα ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως ἀπετέλεσε τὸ πνευματικὸν κέντρον ὁλοκλήρου τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριαρχικὸς Θρόνος κέκτηται ἀπαρασάλευτα δικαιώματα εὐγνωμοσύνης ἐκ μέρους ὅλων τῶν χριστιανικῶν λαῶν, ἡ ὀρθόδοξος ρουμανικὴ ἐκκλησία καὶ τὰ ἑκατομμύρια τῶν πιστῶς τῆς ὁδυνηρῶς κατεπλάγησαν ἐκ τῆς γενομένης προσβολῆς κατὰ τοῦ Παναγιωτάτου τιτουλοῦ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου. Διὰ ταῦτα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ρουμανίας ἐξ ὀνόματος ἑκατομμυρίων Ρουμάνων πολιτῶν διαμαρτύρεται ἐναντίον μιᾶς τοιαύτης μισαλλοδοξίας, μὴ συμβιβαζομένης μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ 20οῦ αἰῶνος, καὶ παρακαλεῖ τὴν κυβέρνησιν, ὅπως στηριζομένη ἐπὶ τῶν φιλικῶν μετὰ τῆς τουρκικῆς δημοκρατίας σχέσεών της, ἐπέμβῃ διὰ τὴν ἐξέυρεσιν εἰρηνικῶν καὶ ἀνθρωπιστικῶν μέσων, ἵνα δοθῇ ἱκανοποίησις εἰς τὴν προσβληθεῖσαν συνείδησιν, ὅχι μόνον τοῦ ἀπελαθέντος πατριαρχίου, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ὀρθοδόξων τῆς Ρουμανίας, οἵτινες ψυχικῶς συνδέονται μετὰ τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει πνευματικὸν κέντρον τῆς ὀρθοδοξίας.

— Ὁμοίως ὁ «Ὁρθόδοξος Σύνδεσμος τῶν Ρουμανίδων» ὅστις ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κυριῶν τῆς ρουμανικῆς χριστονομασίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς πριγκιπίσσης Ἀλεξάνδρας Γρ. Καντακουζηνοῦ ἀπηύθυνε τὸ ἐπόμενον ἔγγραφο πρὸς τὸν Ρουμάνον Πατριάρχην.

«Τὸ κεντρικὸν συμβούλιον καὶ τὰ μέλη τοῦ ὀρθοδόξου ἐθνικοῦ συνδέσμου τῶν Ρουμανίδων, βαθύτατα συγκινηθέντα ἐκ τοῦ κατενεχθέντος καθ' ὁλοκλήρου τῆς ὀρθοδοξίας τραύματος διὰ τῆς ἀπελάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχίου Κωνσταντινουπόλεως, παρακαλοῦν εὐσεβᾶτως νῆν ἡμετέραν ἀγιότητα ὡς ἀντιπρόσωπον τῆς ὀρθοδόξου ρουμανικῆς ἐκκλησίας, ὅπως διαμαρτυρηθῇ ἐξ ὀνόματος τῶν ἑκατομμυρίων Ρουμάνων πιστῶν, περιφρουροῦσα τὰ αἰώνια δικαιώματα τῆς ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς ἐκκλησίας, ἧς οὐδέποτε ἔπαυσεν ὀρθοτομοῦσα τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ. Ἀπαντες οἱ ὀρθόδοξοι τῆς Ρουμανίας τίθενται παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς ἀγιότητός Σας, ὅπως συμμετάσχουν τῆς διαμαρτυρίας ἐναντίον τοῦ προποφανοῦς αὐτοῦ ἔγκλήματος».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἐν τῇ Belgrader Zeitung (Ἐφημερὶς τοῦ Βελιγραδίου) δημοσιεύεται ἡ ἐξῆς συνέντευξις τοῦ κ. Ἀλ. Γερόβσκυ γνωστοῦ ὑπερμάχου τῆς σλαβικῆς ιδέας δρᾶσαντος κατὰ τὰ ἔτη 1912 καὶ 1913 ἐν Οὐγγαρία, ὅπου κατεδιώχθη ἀναγκασθεὶς νὰ καταφύγῃ εἰς

Ρωσίαν ἐν ἣ παρῆμεν ἐργαζόμενος ἐν τῷ ἐκείνῳ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν. «Εἶμαι πρόεδρος τῆς ὀργανώσεως τῆς ρωσικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἐν Καρπαθορωσσίᾳ, εἶπεν ὁ κ. Γερόβσκυ, καὶ μάχομαι ὑπὲρ τῆς ὑπαγωγῆς τῆς ἐκκλησίας ταύτης ὑπὸ τὴν Δικαιοδοσίαν τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους ἀναγνωρίζει καὶ ἡ Τσεχικὴ Κυβέρνησις θεωρητικῶς, δὲν ἐφαρμόζει ὅμως εἰσέτι. Ἡ ἡμετέρα ὀργάνωσις ἀριθμεῖ 160000 μέλη. Ἦλθον εἰς Βελιγράδιον ἐν ὀνόματι τῶν ὀρθοδόξων αὐτῶν ἵνα πραγματοποιηθῇ τὸ ζήτημα τῆς ὑπαγωγῆς μας μετὰ τῶν Σαβόρ. Τὸ Σαβόρ ὑπεδέχθη ἤδη τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας τῆς Καρπαθορωσσίας. Ἡ Τσεχικὴ Κυβέρνησις ἀντέστη ἄλλοτε κατ' αὐτῆς τῆς λύσεως καὶ ἐπενέβη ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ διὰ τοῦ Πατριαρχίου Μελετίου τῷ 1922, ὅστις διώρισεν τότε Ἀρχιερεῖα ὀρθόδοξον ἐν Πράγᾳ. Τὸν παρελθόντα Μάτιον εὐρισκόμενος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπληροφορήθην παρὰ τοῦ Πατριαρχίου ὅτι τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Τσεχ. Κυβερνήσεως· οὗτος μοι προσέθεσεν ὅτι τὸ αὐτὸ ἐγένετο ἐν Πολωνίᾳ, τῆς ὁποίας οἱ ὀρθόδοξοι ὑπήχθησαν ὑπὸ τὴν Κων]πολιν καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Μόσχας. Κατὰ τὴν ἐν Πράγᾳ σύσκεψιν τῆς Μ. Συνενοήσεως κατὰ Ἰανουάριον 1924, εἰς συνεδρίαν γενομένην ἐν τῷ Palace Hotel τῆς Πράγας ὁ κ. Benes ἐδήλωσεν ὅτι οὗτος ἦτο ὑπὲρ τῆς ὑπαγωγῆς τῆς Καρπαθορωσικῆς ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν Σερβικὴν καὶ ὅτι ἡ ἀνάμειξις τῆς Κων]πόλεως ἐγένετο ἄνευ γνώσεως αὐτοῦ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ῥῶσος ἀρχιερεὺς Βενιαμὴν ἐξοραδιουργεῖ ἐναντίον τῆς ὑπὸ τὴν Σερβικὴν δικαιοδοσίαν ὑπαγωγῆς ἡμῶν. Ἡ Τσεχικὴ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ ἀπελάσῃ αὐτὸν κατόπιν ἐπανειλημμένων ἐπεμβάσεων τοῦ Σέρβου Προέσβευτος. Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Νύσσης Δοσίθεος εἶναι ἀντιπρόσωπος τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας ἐν Καρπαθορωσσίᾳ. Οὗτος μεταβάς τελευταίως εἰς Τσεχοσλοβακίαν παρῆμεν ἐκεῖ ἐπὶ πάντε μῆνας συναντηθεὶς μετὰ τοῦ Τσεχ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Μάρκοβιτς ὅστις τῷ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Τσεχ. Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει τὴν ἐν Καρπαθορωσσίᾳ δικαιοδοσίαν τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ προσδοκᾷ ὅτι προσεχῶς ἡ Καρπαθορωσικὴ Ἐκκλησία θὰ γίνῃ αὐτοκέφαλος. Ὁ Διοικητὴς τῆς Καρπαθορωσσίας Beszkid ἔλαβεν ἤδη γνῶσιν τῶν ἀνωτέρω. Τὸ Σαβόρ ἐπεφάνθη ὅτι θὰ ἐμμεῖνη εἰς τὴν ὑπαγωγὴν τῆς Καρπαθορωσικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν Σερβικὴν δικαιοδοσίαν.»

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ ἐν Ἀθήναις Ἑλληνικὸν Ἐθνικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνoῦς Συνδέσμου Φιλίας τῶν Λαῶν διεβίβασεν ἐπὶ τῇ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀπελάσει τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τὴν ἀκόλουθον διαμαρτυρίαν πρὸς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τοῦ Συνδέσμου:

«Τὸ Ἑλληνικὸν Ἐθνικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνoῦς Συνδέσμου πρὸς προαγωγὴν διεθνoῦς φιλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου, Κ. Δουβουινιάτου, Δ. Μπαλάνου καὶ Γ. Παπαμιχαήλ ἀπήρθυσεν τὴν κάτωθι τηλ[κ]ῆν

διαμαρτυρίαν πρὸς τὸν Sir Dicinson γενικὸν γραμματεῖα τῆς παγκοσμίου ταύτης ὀργανώσεως δια τὸ ἀνήκουστον πραξικόπημα τῆς ἀπελάσεως τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου:

«Τὸ Ἑλληνικὸν Ἐθνικὸν Συμβούλιον κατάπληκτον πρὸ τῆς ἀνηκούστου προσβολῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, σεπτῆς κεφαλῆς Ὁρθοδοξίας, διαμαρτύρεται διὰ φοβερὸν πραξικόπημα καὶ καταπάτησιν δικαιωμάτων Ὁρθοδόξου μειονότητος ἀποτελοῦσαν καὶ προσβολὴν Μωαμεθανισμοῦ κατὰ Χριστιανισμοῦ καθόλου καὶ παρακαλεῖ διαμαρτυρία αὐτοῦ διαδιδασθῆ εἰς πάντα τὰ Ἐθνικὰ συμβούλια ἡμετέρου Παγκοσμίου Συνδέσμου, ὧν ἐπικαλεῖται ἀδελφικὴν ἐπέμβασιν πρὸς ἀποκατάστασιν δικαίων. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ἀμίλκας Ἀλιβιζάτος.

Εἰς ἀπάντησιν ἐλήφθη παρὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως Sir Dicinson ἐπιστολή, ἐν ἣ οὗτος ἐκφράζων διὰ θεομῶν ἐκφράσεων τὴν συμπαθεῖαν αὐτοῦ ἐπὶ τῷ γενομένῳ ἀνοσιουργήματι, βεβαίωσι δτι ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ὀλόκληρος ὁ Χριστιανικὸς κόσμος συμμερίζεται τὴν θέσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ εὐχεται ὑπὲρ ταχείας καὶ δικαίας ἀποκαταστάσεως τῶν πραγμάτων.

Παρόμοιον τηλεγράφημα ἐλήφθη καὶ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Σουηδικοῦ ἔθνικοῦ Συμβουλίου Ἀρχιεπισκόπου Οὐψάλας Σεβασμιωτάτου Söderblom.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Γρηγορίου Παπαμιχαήλ, καθηγητοῦ τῆς Ἀπολογητικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ: Ὁ Resnan καὶ ὁ «Βίος τοῦ Ἰησοῦ». Ἀκαδημικὰ μαθήματα εἰς τοὺς φοιτητὰς τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου. Ἀθήναι 1925. (Τιμ. δρχ. 10).

Σ. Μ. Καλλιάρια, Ἡ πλάνη, τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀλήθεια. Ἡ ἀγωγή εἰς τὴν φιλαλήθειαν. Ἀθήναι 1924. — Διαφοριστικὴ ψυχολογικὴ παιδαγωγικὴ μελέτη, λίαν χρήσιμος διὰ τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς διδασκάλους πρὸς καταπολέμησιν τῆς πρὸς τὸ ψεῦδος κλίσεως τῶν παιδῶν καὶ τῆς ἐν τῇ φιλαληθείᾳ διαπαιδαγωγήσεως αὐτῶν.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΚ ΔΙΣΚΩΝ

ὑπὸ τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν τῆς Π. Ἑλλάδος τὸ ἔτος 1924

ὑπὲρ τοῦ Οἴκου τῶν τυφλῶν.

1) ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν δρχ. 14,058.75, 2) ὁ Σεβ. Μητροπολ. Φωκίδος δρχ. 1,885, 3) ὁ Σ. Μ. Καρυστίας δρχ. 1455, 4) ὁ Σ. Μ. Τριφυλλίας δρχ. 1744, 5) Κερκύρας δρχ. 2155, 6) ὁ Σ. Μ. Πατρῶν δρχ. 3263, 7) ὁ Σ. Μ. Φθιώτιδος δρχ. 800, 8) ὁ Σ. Μ. Μαντινείας δρχ. 1445, 9) ὁ Σ. Μ. Θήρας δρχ. 407.80, 10) ὁ Σ. Μ. Κιθῆρων δρχ. 376, 11) ὁ Σ. Μ. Χαλκίδος δρχ. 2514, 12) ὁ Σ. Μ. Κεφαλληνίας δρχ. 1592, 13) ὁ Σ. Μ. Σπάρτης δρχ. 3650, 14) ὁ Σ. Μ. Ἄρτης δρχ. 734, 15) ὁ Σ. Μ. Δημητριάδος δρχ. 3000, 16) ὁ Σ. Μ. Γόρτυνος δρχ. 1480, 17) ὁ Σ. Μ. Τρίκων 1758.50, 18) ὁ Σ. Μ. Λαρίσης δρχ. 510, 19) ὁ Σ. Μ. Γυθείου 672, 20) ὁ Σ. Μ. Ζακύνθου δρχ. 674.50, 21) ὁ Σ. Μ. Θηβῶν δρχ. 1800, 22) Σ. Μ. Καλαβρύτων δρχ. 505, 5023) ὁ Σ. Μ. Μελίας δρχ. 2000, 24) ὁ Σ. Μ. Ἀκαρνανίας δρχ. 4315, 25) ὁ Σ. Μ. Θεσσαλιώτιδος δρχ. 1013.75, 26) ὁ Σ. Μ. Ναυπακτίας δρχ. 2341.80, 27) ὁ Σ. Μ. Κορινθίας δρχ. 2903.55, 28) ὁ Τοποτηρητῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος δρχ. 1545.

ὑπὸ τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν τῆς Ν. Ἑλλάδος τὸ ἔτος 1924

1) Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου δρχ. 4253, 2)

ὁ Σ. Ἐπίσκοπος Ρεθύμνης δρχ. 2100, 3) ὁ Σ. Μ. Σιανίου δρχ. 640, 4) ὁ Σ. Ἐπίσκοπος Ἱεροσητίας δρχ. 400, 5) ὁ Σ. Μ. Κοζάνης δρχ. 1280, 6) ὁ Σ. Ἐπίσκοπος Ἱερισσοῦ δρχ. 613 7) ὁ Σ. Ἐπίσκοπος Κισσάμου δρχ. 462.85, 8) ὁ Σ. Μ. Κρήτης δρχ. 1450, 9) ὁ Σ. Ἐπίσκοπος Πέτρας δρχ. 1801, 10) ὁ Σ. Μ. Ἐλοσσάνος δρχ. 510, 11) ὁ Σ. Μ. Θεσσαλονίκης δρχ. 1479, 12) ὁ Σ. Μ. Ξάνθης δρχ. 2380, 13) ὁ Σ. Μ. Σερρών δρχ. 1196, 14) ὁ Σ. Μ. Διδυμοτείχου δρχ. 1380, 15) ὁ Σ. Μ. Γρεβενῶν δρχ. 935, 16) ὁ Σ. Μ. Μεθύνης δρχ. 670, 17) ὁ Σ. Μ. Ἐλευθερουπόλεως δρχ. 900, 18) ὁ Σ. Μ. Μυτιλήνης δρχ. 1421, 19) ὁ Γεν. Ἀρχιερατικὸς Ἀπίτροπος Βεργόλας δρχ. 500.

ΚΛΗΣΕΙΣ

Ἀριθ. } Πρωτ. 578
} Διεκ. 1157

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς

Τὸν Ἀρχιμανδρίτην Ἰωάννην Γερακάρην

Καλεῖσαι νὰ ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱ. Συνόδου ἐδρεύοντος δευτεροβαθμίου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῇ 11 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Τετάρτῃ καὶ ὥρα 9 π. μ. ἵνα δικασθῆς ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ ἀποβολῇ τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος καὶ ἐπανόδῳ εἰς τὰς τάξεις τῶν λαϊκῶν πρὸς κοινὸν σκανδαλισμὸν. Ἐπιδηλοῦμεν δέ σοι ὅτι ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ τακτικῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ θέλεις δικασθῆ ἑρήμην.

† Μ. Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Πρόεδρος
Ὁ Α' Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. } Πρωτ. 1747
} Διεκ. 1756

Πρὸς

Τὸν Ἱεροδιάκονον Γεώργιον Σαμουίλην

Καλεῖσαι νὰ ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱ. Συνόδου ἐδρεύοντος δευτεροβαθμίου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῇ 11 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Τετάρτῃ καὶ ὥρα 9 π. μ. ἵνα δικασθῆς ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ σκανδαλῶ, ἐξυβρίσει κλπ. περὶ ἧς κατηγορίας ἀπελογήθης ἐνώπιον τοῦ ἐκτελέσαντος χρεῖ ἀνακριτοῦ πανοσ. Βασιλείου Πατέρα.

Ἐπιδηλοῦμεν δέ σοι ὅτι ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ τακτικῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ θέλεις δικασθῆ ἑρήμην.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Πρόεδρος
Ὁ Α' Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Ἡ Ἐνοριακὴ ἐπιτροπεία τοῦ ἐν Ἀφροδίτῃ Ναυπάκτου Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Διακηρύττει, ὅτι κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 30 ε. ε. πράξεως αὐτῆς, ἐγκριθέσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2908 καὶ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας, ἐκτίθεται εἰς πλειο-

δοτική δημοπρασία ή εκποίησης εικοπέδου του 'Ιεροῦ Ναοῦ 'Αγίου Γεωργίου 'Αφροδίτης, κειμένου εἰς τοὺς νοτιοδυτικούς πρόποδας τοῦ λόφου παρὰ τὴν θέσιν Κεφαλόβρυsson ἐκ μέτρων τετραγωνίων 632 : 50 σχήματος τριγωνικοῦ, συνορευομένου πρὸς βορρᾶν καὶ δυσμᾶς μετ' ἄμπυλον καὶ κήπον τῶν κληρονόμων Τριανταφύλλου Εὐδῆ καὶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ μεσημβρίαν μετ' δημοσίας ὁδοῦς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 22 Φεβρουαρίου 1925 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 ἕως 12ην τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐν 'Αφροδίτῃ καὶ ἐξωθεν τοῦ καφενείου τοῦ Κωνστ. Καρακώστα ἐνώπιον τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας. Ὡς πρώτη προσφορά ὀρίσθη τὸ ποσὸν δραχμῶν χιλίων. Δεκτοὶ γίνονται εἰς τὴν δημοπρασίαν οἱ καταβάλλοντες εἰς τὸν Ταμίαν τῆς ἐνορ. Ἐπιτροπείας καὶ πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς δημοπρασίας δραχμὰς πεντακοσίας, ἐπιστρεφόμενας μετὰ τὴν ἔγκρισιν. Τὰ κηρύκεια, ἔξοδα δημοσιεύσεως κλπ. ἐπιβαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἡ ἔγκρισις ἢ μὴ τῆς δημοπρασίας ἐπαίεται εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω διὰ τοῦ Περιοδικοῦ «Ἐκκλησία». Ὁ Δευτῶν Χαρτ. Χαρ. Λελοῦδας. Τὰ μέλη Νικόλαος Ἄντ. Πανταζῆς, Νικόλαος Κονιστής.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῇ Κοινότητι Ἄνω Βίθειας κειμένης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου Βίθειας προκηρῶνται ὅτι: ἐκποιήθησονται δύο στρέμ. ἄγροι κηωρισμένοι καὶ δύο ἡμιοὶ κηωρισμένα εἰς τὴν θέσιν Κολώνα γίφτικα πρὸς δυσμᾶς καὶ εἰς τὴν θέσιν Γιράνη μέτρα Γαλλικά 330 ἄγροι καὶ εἰς τὴν θέσιν Κιλλεῖα Ἄνω Βίθεια μία οἰκία ἀνώγειος καὶ μία χαμόγειος, καὶ δύο στρέμ. ἄγροι ἄνω ἀλωνίου ἅπαντα κηωρισμένα ἐκποιήθησονται ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς Κυριακὰς ἢ μὲν α'. 15 Φεβρουαρίου ἢ δὲ β'. 22 Φεβρουαρίου ἢ δὲ γ' 1η Μαρτίου ἐ. ἔ. ὥρα 9 π.μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβουλευιογράφου Νέων Ψυχρῶν κ. Γεωρ. Σιδερῆ ἢ τοῦ Νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῇ Κοινότητι Κάτω Βίθειας, συμφώνως μετὰ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως ὑπ' ἀριθ. 1. Οἱ ὑφειλέται τῆς Μονῆς, καὶ οἱ ἀντίδοκοι αὐτῆς δὲν γίνονται δεκτοὶ εἰς τὸν συναγωνισμόν. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Παῖστος Παπακωνσταντίνου Γερμανὸς Δ. Κοροβέστης.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἄνδρῳ Ἱ Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς προκηρῶνται ὅτι: ἐκτίθησιν εἰς ἀρχικὴν δημοπρασίαν ὄλοσχεροῦς ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην τῇ 22ῃ μηνὸς Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10-12 π.μ. ἐν τῷ τόπῳ δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλευιογράφου Μερικά τὲ ἐν τῇ τοῦ θέσει Δήμου Ἀθηναίων «Ἁγ. Μελέτιος» τοῦ δήμου Ἀθηναίων κείμενον κτήμα τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Ζωοδ. Πηγῆς τῇ 6ῃ Φεβρουαρίου 1925 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον (ὑπογραφαὶ δυσανάγνωστοι).

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. ἡ Μονῆς Ζίβορδας προκηρῶνται ὅτι: ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως 80 τράγουσ καὶ κριοῦς τῆς Μονῆς διαφόρων ἡλικιῶν, διενεργηθησομένην ἐν Κοζάνῃ τῇ 22 Φεβρουαρίου

ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10-12 π.μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβουλευιογράφου Κοζάνης Δημητρίου Πράσσα καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς συνωδὰ τοῖς ὄροις τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 14 ἐ. ἔ. διακηρύξεως ἡμῶν, ἢ ἀντίγραφον εὑρίσκειται παρὰ τῷ διαληφθέντι Συμβουλευιογράφῳ. ἔνθ' οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ζίβορδας τῇ 28ῃ Ἰανουαρίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Νικηφόρος Παπασιδέρης Μοναχ. Γαβρ. ἡλ. Ζαχαράκης Ἀρχιμ. Κωνσταντῖος Τσολάκης

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Θιόβῃ Ἱερᾶς Μονῆς Μακαριωτίσεως διακηρῶνται, ὅτι: ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως οἱ κάτωθι ἄγροι κείμενοι ἐν τῇ περιφερείᾳ Δοβραίνης τοῦ τέως Δήμου Θιόβης καὶ ἐπνομαζόμενοι.

	στρέμματα	πρώτη προσφ. δραχ.
1) Ταῖχος	3	600
2) Ράχη	20	10,000
3) Καρρά-Κινέτας	9	7 200
4) Γκοριτσιά	22	26,400
5) Ἄμμος	46	46,000
6) Μεγ. Γέφυρα ἢ Καλτερίμη	10	10,000
7) Μιέλμεζα	45	45,000
8) Λιπούσια	22	19,600
9) Ἅγιος Γεώργιος	5	5 000
10) Μπαϊτάνεζα	10	5 000
11) Κορκομπιζα	8	8,000
12) Παῖσιος ἢ Ἁγ. Ἀθανάσιος	20	10,000
13) Μικρὰ Κινέτα	46	59,800
14) Τόλια	3	3,600
15) Μούρεζα	12	12,000
16) Γκοριτσιά	6	3,000

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Δομῶραϊνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 22ην Φεβρουαρίου 1925, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλευιογράφου Θιόβης Ἡρακλέους Ἀγοραστοπούλου, περισταμένῳ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τοιοῦτου τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας. Πᾶς βουλόμενος ἐν συναγωνισθῆ δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 5 ε. ε. διακηρύξεως, ἢ ἀντίγραφα ἐπὶ κατατεθημένα ἔντε τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς, Κινοσιτικῷ Γραφείῳ Δομῶραϊνης καὶ Συμβουλευιογραφείῳ Θιόβης. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Μακαριωτίσεως τῇ 22ῃ Ἰανουαρίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον. (Ὑπογραφαὶ δυσανάγνωστοι).

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ: Διὰ τοῦς Ναοῦς καὶ τὰς Μονὰς Δρ. 50
Διὰ τοῦς Ἱερεῖς > 30
Ἐξωτερικοῦ. Φρ. Χρ. 50
Ἀμερικῆς. Δολ. 3

ΕΠΙΟΡΘΩΤΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† Ο ΦΩΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
† Ο ΓΟΥΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓ[Ι]ΠΛΕΩΣ ΠΟΥΛΚΑΡΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθήναι

Τύποις “Φοίνικος,” Ὀδὸς Σπιδίου 38, Ἀθήναι